

Osija

¹ Rijeè Gospodnja koja dođe Osiji sinu Veirijevu za vremena Ozije, Joatama, Ahaza i Jezekije careva Judinijeh i za vremena Jerovoama sina Joasova cara Izrailjeva.

² Kad Gospod poèe govoriti Osiji, reèe Gospod Osiji: idi, oženi se kurvom, i rodi kopilad, jer se zemlja prokurva otstupivši od Gospoda.

³ I otide, i uze Gomeru kæer Divlaimsku, koja zatrudnje i rodi mu sina.

⁴ Tada mu reèe Gospod: nadjeni mu ime Jezrael; jer još malo, pa æu pohoditi krv Jezrael-sku na domu Jujevu i ukinuæu carstvo doma Izrailjeva.

⁵ I u to æu vrijeme slomiti luk Izrailjev u dolini Jezraelskoj.

⁶ I ona opet zatrudnje i rodi kæer; i Gospod mu reèe: nadjeni joj ime Loruhamu; jer se više neæu smilovati na dom Izrailjev, nego æu ih ukinuti sasvijem.

⁷ A na dom Judin smilovaæu se, i izbaviæu ih Gospodom Bogom njihovijem, a neæu ih izbaviti lukom ni maèem ni ratom ni konjima ni konjicima.

⁸ Potom odbivši od sise Loruhamu opet zatrudnje i rodi sina.

⁹ I reèe Gospod: nadjeni mu ime Loamija; jer vi nijeste moj narod, niti æu ja biti vaš.

¹⁰ Ali æe ipak broj sinova Izrailjevijeh biti kao pijesak morski, koji se ne može izmjeriti ni izbrojiti; i mjesto da im se reèe: nijeste moj narod, reæi æe im se: sinovi Boga živoga.

¹¹ I sabraæe se sinovi Judini i sinovi Izrailjevi ujedno, i postaviæe sebi jednoga poglavara i otiæi æe iz zemlje, jer æe biti velik dan Jezrael-ski.

2

¹ Recite braæi svojoj: narode moj; i sestrama svojim: pomilovana.

² Prite se s materom svojom, prite se, jer mi nije žena, niti sam joj ja muž; neka odbaci kurvarstva svoja od lica svojega, i preljube svoje od dojaka svojih,

³ Da je ne bih svukao golu i uèinio je kaka je bila onaj dan kad se rodila, i da je ne bih postavio da bude kao pustinja i obratio je da bude kao zemlja zasušena, i umorio je žeðu.

⁴ I neæu se smilovati na djecu njezinu, jer su kopilad.

⁵ Jer se mati njihova kurva, sramoti se roditeljka njihova; jer govori: iæi æu za milosnicima svojim koji mi daju hljeb moj i vodu moju, vunu moju i lan moj, ulje moje i piæe moje.

⁶ Zato evo ja æu joj zagradi put trnjem i zazidaæu zidom da ne nađe staza svojih.

⁷ I trèaæe za svojim milosnicima, ali ih neæe stignuti; i tražiæe ih, ali ih neæe naæi; pa æe reæi: idem da se vratim k prvomu mužu svojemu, jer mi bješe bolje onda nego sada.

⁸ Jer ona ne zna da sam joj ja davao žito i vino i ulje, i umnožavao joj srebro i zlato, od kojega naèiniše Vala.

⁹ Zato æu uzeti natrag žito svoje, kad bude vrijeme, i vino svoje, kad bude vrijeme, i uzeæu vunu svoju i lan svoj, kojim bi pokrivala golotinju svoju.

¹⁰ I otkriæu rugobu njezinu pred milosnicima njezinijem, i niko je neæe izbaviti iz moje ruke.

¹¹ I ukinuæu svaku radost njezinu, svetkovine njezine, mladine njezine i subote njezine i sve praznike njezine.

¹² I potræu èokote njezine i smokve, za koje govori: plata su mi, što mi dadoše milosnici moji; i obratiæu ih u šumu da ih jede zvijerje poljsko.

¹³ I pohodiæu na njoj dane Valimske, u koje im je kadila i kitila se obocima i grivnama, i išla za svojim milosnicima, i mene zaboravila, govori Gospod.

¹⁴ Ali evo, ja æu je primamiti i odvešæu je u pustinju, i govoriæu s njom lijepo.

¹⁵ I daæu joj vinograde njezine od toga mjesta, i dolinu Ahor za vrata nadanju, i ondje æe pjevati kao za mladosti svoje i kao kad je išla iz Misira.

¹⁶ I tada æeš me, govori Gospod, zvati: mužu moj; a neæeš me više zvati: Vale moj.

¹⁷ Jer æu ukloniti iz usta njezinijeh imena Vala; i neæe im se više pominjati imena.

¹⁸ I tada æu im uèiniti zavjet sa zvijerjem poljskim i sa pticama nebeskim i s bubinama zemaljskim; i polomiæu luk i maè i rat da ih nestane u zemlji, i uèiniæu da leže bez straha.

¹⁹ I zaruèiæu te sebi dovijeka, zaruèiæu te sebi pravdom i sudom i milošæu i milosrðem.

²⁰ I zaruèiæu te sebi vjerom, i poznaæeš Gospoda.

²¹ I tada æu se odazvati, govori Gospod, odazvaæu se nebesima, a ona æe se odazvati zemlji.

²² A zemlja æe se odazvati žitu i vinu i ulju, a to æe se odazvati Jezraelu.

²³ I posijaæu je sebi na zemlji, i smilovaæu se na Loruhamu, i reæi æu Loamiji: ti si moj narod, i on æe reæi: Bože moj!

3

¹ Potom reèe mi Gospod: idi opet, ljubi ženu koju ljubi ljubavnik a ona èini preljubu, kao što Gospod ljubi sinove Izrailjeve a oni gledaju za tuđim bogovima i ljube žbanove vinske.

² I kupih je za petnaest sikala srebra i gomor i po jeèma.

³ I rekoh joj: sjedi kod mene dugo vremena, i ne kurvaj se, i ne budi drugoga; tako æu i ja biti tvoj.

⁴ Jer æe dugo vremena sinovi Izrailjevi sjedjeti bez cara i bez kneza i bez žrtve i bez stupa i bez opleæka i likova.

⁵ Poslije æe se obratiti i tražiæe Gospoda Boga svojega i Davida cara svojega, i u strahu æe pristupiti ka Gospodu i blagosti njegovoj u pošljednja vremena.

4

¹ Èujte rijeè Gospodnju, sinovi Izrailjevi, jer Gospod ima parbu sa stanovnicima zemaljskim;

jer nema istine ni milosti ni znanja za Boga u zemlji;

² Zaklinju se krivo i lažu i ubijaju i krađu i èine preljubu, zastraniše, i jedna krv stiže drugu.

³ Zato æe tužiti zemlja, i što god živi na njoj prenemoæi æe, i zvijeri poljske i ptice nebeske; i ribe æe morske pomrijeti.

⁴ Ali niko da se ne prepire ni da koga kori, jer je narod tvoj kao oni koji se prepiru sa sveštenikom.

⁵ Zato æeš pasti danju, i s tobom æe prorok pasti noæu, i pogubiæu mater tvoju.

⁶ Izgibe moj narod, jer je bez znanja; kad si ti odbacio znanje, i ja æu tebe odbaciti da mi ne vršiš službe sveštenieke; kad si zaboravio Boga svojega, i ja æu zaboraviti sinove tvoje.

⁷ Što se više množiše, to mi više griješiše; slavu njihovu pretvoriæu u sramotu.

⁸ Od grijeha naroda mojega hrane se, i lakome se na bezakonje njihovo.

⁹ Zato æe biti svešteniku kao narodu; pohodiæu ga za putove njegove i platiaæu mu za djela njegova.

¹⁰ I oni æe jesti, a neæe se nasititi; kurvaæe se, a neæe se množiti; jer prestaše služiti Gospodu.

¹¹ Kurvarstvo i vino i mast oduzima srce.

¹² Narod moj pita drvo svoje, i palica mu njegova odgovara; jer duh kurvarski zavodi ih da se kurvaju otstupivši od Boga svojega.

¹³ Navrh gora prinose žrtve, i na humovima kade pod hrastovima, topolama i brijestovima, jer im je sjen dobar; zato se kurvaju kæeri vaše i snahe vaše èine preljubu.

¹⁴ Neæu karati kæeri vaših kad se kurvaju, ni snaha vaših kad èine preljubu; jer se oni odvajaju s kurvama i prinose žrtve s nevaljalijem ženama; i narod nerazumni propašæe.

¹⁵ Ako se ti kurvaš, Izrailju, neka ne griješi Juda; i ne idite u Galgal niti idite u Vetaven, i ne kunite se: tako da je živ Gospod.

¹⁶ Jer je Izrailj uporan kao uporna junica; sada æe ih pasti Gospod kao jagnje na prostranu mjestu.

¹⁷ Jefrem se udružio s lažnijem bogovima; ostavi ga.

¹⁸ Piæe se njihovo prevrnu, jednako se kurvaju; milo im je: dajte. Branièi su njegovi sramota.

¹⁹ Vjetar æe ih stegnuti krilima svojim, i oni æe se posramiti od žrtava svojih.

5

¹ Èujte, sveštenici, i pazi, dome Izrailjev, i slušaj, dome carev, jer je vama sud, jer ste zamka u Mispi i mreža razapeta na Tavoru.

² Iz potaje klaše one koji zalaze; ali æu ih ja pokarati sve.

³ Ja poznajem Jefrema i Izrailj nije sakriven od mene; jer se sada kurvaš, Jefreme, Izrailj se oskvrni.

⁴ Ne upravljaju djela svojih da se vrate k Bogu svojemu; jer je duh kurvarski u njima i ne znaju Gospoda.

⁵ I ponositost Izrailjeva svjedoèi mu u oèi; zato æe Izrailj i Jefrem pasti za bezakonje svoje, pašæe i Juda s njima.

⁶ Iæi æe s ovcama svojim i s govedima svojim da traže Gospoda, ali ga neæe naæi; uklonio se je od njih.

⁷ Iznevjeriše Gospoda, jer izrodiše tuđe sinove; zato æe ih proždrijeti mjesec dana s dostojanjem njihovijem.

⁸ Trubite u rog u Gavaji, u trubu u Rami; vièite u Vetavenu: za tobom, Venijamine!

⁹ Jefrem æe opustjeti u dan kara; objavih meðu plemenima Izrailjevijem što æe zacijelo biti.

¹⁰ Knezovi su Judini kao oni koji premještaju meðu; izliæu na njih kao vodu jarost svoju.

¹¹ Jefremu se èini nasilje, satrven je sudom, jer od svoje volje otide za zapoviješæu.

¹² Zato æu ja biti Jefremu kao moljac i kao crv domu Judinu.

¹³ I Jefrem vidje bolest svoju i Juda svoju ranu, i otide Jefrem k Asircu, i Juda posla k caru koji bi ga branio; ali vas on ne može iscijeliti niti æe vas oprostiti rane vaše.

¹⁴ Jer æu ja biti kao lav Jefremu, kao laviæ domu Judinu; ja, ja æu zgrabiti, i otiaæi æu, odnijeæu i niko neæe izbaviti.

¹⁵ Otiæi æu i vratiaæu se na svoje mjesto dokle ne priznadu svoju krivicu i potraže lice moje; kad budu u nevolji tražiæe me.

6

¹ Hodite da se vratimo ka Gospodu; jer on razdrije, i iscijeliæe nas, rani, i zaviæe nas.

² Povratiaæe nam život do dva dana, treæi dan podignuæe nas, i živjeæemo pred njim.

³ Tada æemo poznati Gospoda i sve æemo ga više poznavati; jer mu je izlazak uređen kao zora i doæi æe nam kao dažd, kao pozni dažd koji natapa zemlju.

⁴ Što da ti uèinim, Jefreme? što da ti uèinim, Juda? jer je dobrota vaša kao oblak jutarnji i kao rosa koja u zoru padne, pa je nestane.

⁵ Zato ih sjekoh preko proroka i ubijah rijeèima usta svojih, i svjetlost sudova tvojih izide.

⁶ Jer je meni milost mila a ne žrtva, i poznavanje Boga veæma nego žrtva paljenica.

⁷ Ali oni prestupiše zavjet kao Adam; tu me iznevjeriše.

⁸ Galad je grad onijeh koji èine bezakonje, po njemu su krvavi tragovi.

⁹ A družina je sveštenieka kao èeta koja doèekuje ljude, ubijaju na putu u Sihem, èine grdilo.

¹⁰ U domu Izrailjevu vidim strahotu; ondje je kurvanje Jefremovo, Izrailj se oskvrni.

¹¹ I tebi je, Juda, pripravljena žetva, kad vratim roblje naroda svojega.

7

¹ Kad lijeèim Izrailja, tada se pokazuje bezakonje Jefremovo i zloæa Samarijska; jer èine laž, i lupež ulazi, i napolju udara èeta.

² I ne govore u srcu svom da ja pamtim svako bezakonje njihovo; sada stoje oko njih djela njihova, preda mnom su.

³ Nevaljalstvom svojim vesele cara i lažima svojim knezove.

⁴ Svi èine preljubu; kao peæ su koju užari hljebar, koji prestane stražiti kad zamijesi tijesto pa dokle uskisne.

⁵ Na dan cara našega razbolješe se knezovi od mijeha vina, i on pruži ruku svoju potsmjevaèima.

⁶ Jer na zasjede svoje upravljaju srce svoje, koje je kao peæ; hljebar njihov spava cijelu noæ, ujutru gori kao plamen ognjeni.

⁷ Svi su kao peæ ugrijani i proždiru svoje sudije; svi carevi njihovi padaju, nijedan između njih ne vièe k meni.

⁸ Jefrem se pomiješao s narodima; Jefrem je pogaèa neprevrnuta.

⁹ Inostranci jedu mu silu, a on ne zna; sijede kose popadaju ga, a on ne zna.

¹⁰ I ponositost Izrailjeva svjedoèi mu u oèi, ali se ne vraæaju ka Gospodu Bogu svojemu niti ga traže uza sve to.

¹¹ I Jefrem je kao golub, lud, bezuman; zovu Misir, idu u Asirsku.

¹² Kad otidu, razapeæu na njih mrežu svoju, kao ptice nebeske svuæi æu ih, karaæu ih kako je kazivano u zboru njihovu.

¹³ Teško njima, jer zađoše od mene; pogibao æe im biti, jer me iznevjeriše; ja ih iskupih, a oni govoriše na me laž.

¹⁴ Niti me prizivaše iz srca svojega, nego ridaše na odrima svojim; žita i vina radi skupljajuæi se otstupaju od mene.

¹⁵ Kad ih karah, ukrijepih im mišice; ali oni misliše zlo na me.

¹⁶ Vraæaju se, ali ne k višnjemu, postaše kao

luk lažljiv; knezovi æe njihovi popadati od maèa s obijesti jezika svojega; to æe im biti potsmijeh u zemlji Misirskoj.

8

¹ Trubu na usta, i reci: kao orao ide na dom Gospodnji; jer prestupiše zavjet moj i otpadiše se od zakona mojega.

² Izrailj æe vikati k meni: Bože moj; poznamo te.

³ Izrailj je ostavio dobro; neprijatelj æe ga goniti.

⁴ Postavljaju careve, ali ne od mene; podižu knezove, za koje ja ne znam; od srebra svojega i od zlata svojega grade sebi likove, da se istrijebe.

⁵ Ostavilo te je tele tvoje, Samarijo; jarost se moja raspalila na njih; dokle se neæe moæi oèistiti?

⁶ Jer je i ono od Izrailja; naèinio ga je umjetnik, i nije Bog; tele æe Samarijsko otiaèi u komade.

⁷ Jer siju vjetar, pa æe žeti oluju; stabljike neæe imati, klica neæe dati brašna; da bi i dala, proždrijeæe ga tuđinci.

⁸ Proždrijeæe se Izrailj, biæe meðu narodima kao sud na kom nema miline.

⁹ Jer otidoše k Asircu, divljemu magarcu, koji je sam za se; Jefrem naima ljubavnike.

¹⁰ A što naimaše meðu narodima, ja æu ih sabrati; a veæ i okusiše malo radi bremena cara nad knezovima.

¹¹ Što umnoži Jefrem oltare da griješi, biæe mu oltari na grijeh.

¹² Napisah mu velike stvari u zakonu svom; ali mu se èine kao nešto tuđe.

¹³ Za žrtve, koje mi prinose, prinose meso, i jedu ga; Gospod ih ne prima; sada æe se opomenuti bezakonja njihova i pohodiæe grijehe njihove; oni æe se vratiti u Misir.

¹⁴ Izrailj zaboravi tvorca svojega, i sagradi dvorove, i Juda umnoži tvrde gradove; ali æu pustiti oganj u gradove ovomu, i spaliæe dvorove onomu.

9

¹ Ne raduj se, Izrailju, veseleæi se kao narodi, što se kurvaš otstupivši od Boga svojega, miluješ platu kurvarsku po svijem gumnima žitnijem.

² Gumno i kaca neæe ih hraniti, i mast æe ih prevariti.

³ Oni neæe nastavati u zemlji Gospodnjoj; nego æe se vratiti Jefrem u Misir, i oni æe jesti neèistotu u Asirskoj.

⁴ Neæe prinostiti Gospodu vina, niti æe mu biti ugodne žrtve njihove, nego æe im biti kao hljeb onijeh koji tuže, ko ga god jede oskvrniæe se, jer im je hljeb za žrtve njihove, neæe uæi u dom Gospodnji.

⁵ Šta æete èiniti na dan svetkovine i na dan praznika Gospodnjega?

⁶ Jer gle, otiæi æe pustošenja radi; Misir æe ih pribрати, Memfis æe ih pogrepsti; zaklade njihove od srebra naslijediæe kopriva, trnje æe im biti u šatorima.

⁷ Dođoše dani pohođenju, dođoše dani plaæanju; poznaæe Izrailj; proroci su ludi,

bezumni su u kojima je duh, za mnoštvo bezakonja tvojega i veliku mržnju.

⁸ Stražar je Jefremov s Bogom mojim, prorok je zamka ptičarska po svijem putovima njegovim, mržnja je u domu Boga njegova.

⁹ Duboko su se pokvarili kao u vrijeme Gavajsko; opomenuæe se bezakonja njihova, i pohodiaæe grijehe njihove.

¹⁰ Nađoh Izrailja kao grožđe u pustinji; vidjeh oce vaše kao prve smokve na drvetu u poèetku njegovu; oni otidoše k Velfegoru, i odvojiše se za sramotom, i postaše gadni kako im bješe milo.

¹¹ Jefremova æe slava odletjeti kao ptica od rođenja i od utrobe i od zaèetka.

¹² Ako li i othrani sinove svoje, ja æu ih uèiniti da budu bez djece, da ne ostane nijedan; i teško njima kad otstupim od njih.

¹³ Jefrem, kad ga gledah, bješe kao Tir, posađen na ljupku mjestu; ali æe Jefrem izvesti krvniku sinove svoje.

¹⁴ Podaj im, Gospode; šta æeš im dati? podaj im utrobu pometljivu i dojke usahle.

¹⁵ Sva je zloæa njihova u Galgalu; zato ondje mrzim na njih; za zloæu djela njihovijeh izagnaæu ih iz doma svojega; neæu ih više ljubiti: svi su knezovi njihovi odmetnici.

¹⁶ Udaren bi Jefrem; korijen im posahnu, neæe roditi roda; ako i rode, ubiaæu mili porod utrobe njihove.

¹⁷ Odbaciaæe ih Bog moj, jer ga ne slušaju, i skitaæe se po narodima.

10

¹ Izrailj je prazna loza vinova, ostavlja rod za se; što više roda ima, to više umnožava oltare; što mu je bolja zemlja, to više kiti likove.

² Srce im je razdijeljeno, zato su krivi; on æe oboriti oltare njihove, polomiæe likove njihove.

³ Jer sada govore: nemamo cara; ne bojimo se Gospoda; i šta bi nam uèinio car?

⁴ Govore rijeèi kunuæi se lažno kad ugovaraju vjeru, i sud kao otrov raste u brazdama na njivi mojoj.

⁵ Za junice Vetavenske uplašæe se stanovnici Samarijski; jer æe za njima žaliti narod njihov, i sveštenici njihovi, koji im se radovahu, jer æe slava njihova otæi od njih.

⁶ I on æe sam biti odveden u Asirsku na dar caru branièu; Jefrema æe popasti stid, i Izrailj æe se osramotiti namjerom svojom.

⁷ Cara æe Samarijskoga nestati kao pjene povrh vode.

⁸ I oboriæe se visine Avenske, grijeh Izrailjev; trnje æe i èkalj rasti po oltarima njihovijem, i govoriæe gorama: pokrijte nas, i humovima: padnite na nas.

⁹ Od vremena Gavajskoga griješio si, Izrailju; ondje ostaše, ne stiže ih u Gavaji rat na bezakonike.

¹⁰ Po svojoj æu ih volji pokarati, i narodi æe se skupiti na njih da ih zarobe za dvojako bezakonje njihovo.

¹¹ Jefrem je junica nauèena, koja rado vrše; ali æu joj doæi na lijepi vrat; upregnuæu Jefrema, Juda æe orati, Jakov æe povlaèiti.

¹² Sijte pravdu, žææete milost; orite krèevinu, jer je vrijeme da tražite Gospoda, da bi došao i podaždio vam pravdom.

¹³ Oraste bezbožnost, žeste bezakonje, jedoste plod od laži; jer si se pouzdao u svoj put, u mnoštvo svojih junaka.

¹⁴ Zato æe se podignuti vrema među tvojim narodom, i svi æe se gradovi tvoji raskopati kao što Salman raskopa Vet-Arvel kad bijaše rat, majka bi razmrskana sa sinovima.

¹⁵ Tako æe vam uèiniti Vetilj za veliku zloæu vašu; zorom æe poginuti car Izrailjev.

11

¹ Kad Izrailj bješe dijete, ljubljah ga, i iz Misira dozvah sina svojega.

² Koliko ih zvaše, toliko oni odlaziše od njih; prinosiše žrtve Valima, kadiše likovima.

³ Ja uèih Jefrema hoditi držææi ga za ruke, ali ne poznaše da sam ih ja lijeèio.

⁴ Vukoh ih uzicama èovjeèjim, užima ljubavnijem; i bijah im kao oni koji im skidaju jaram s èeljusti, i davah im hranu.

⁵ Neæe se vratiti u zemlju Misirsku, nego æe mu Asirac biti car, jer se ne htješe obratiti.

⁶ I maè æe stajati u gradovima njegovijem, i potræe prijevornice njegove i proždrijeti za namjere njihove.

⁷ Narod je moj prionuo za otpad od mene; zovu ga k višnjemu, ali se nijedan ne podiže.

⁸ Kako da te dam, Jefreme? da te predam, Izrailju? kako da uèinim od tebe kao od Adame? da te obratim da budeš kao Sevojim? Ustreptalo

je srce moje u meni, uskolebala se utroba moja od žalosti.

⁹ Neæu izvršiti ljutoga gnjeva svojega, neæu opet zatrti Jefrema; jer sam ja Bog a ne èovjek, svetac usred tebe; neæu doæi na grad.

¹⁰ Iæi æe oni za Gospodom; on æe rikati kao lav; kad rikne, sa strahom æe dotrèati sinovi s mora;

¹¹ Sa strahom æe dotrèati iz Misira kao ptica, i kao golub iz zemlje Asirske; i naseliæu ih u kuæama njihovijem, govori Gospod.

12

¹ Opkolio me je Jefrem lažju i dom Izrailjev prijearom; ali Juda još vlada s Bogom i vjeran je sa svetima.

² Jefrem se hrani vjetrom, i ide za ustokom; svaki dan množi laž i pogibao; i hvataju vjeru s Asircem i nose ulje u Misir.

³ I s Judom ima Gospod parbu i pohodiæe Jakova prema putovima njegovijem, platiæe mu po djelima njegovijem.

⁴ U utrobi uhvati za petu brata svojega, i u sili svojoj bori se s Bogom;

⁵ Bori se s anđelom, i nadjaèa; plaka, i moli mu se; nađe ga u Vetilju, i ondje govori s nama.

⁶ Ali je Gospod Bog nad vojskama, Gospod mu je spomen.

⁷ Ti dakle obrati se k Bogu svojemu, èuvaj milost i pravdu, i uzdaj se vazda u Boga svojega.

⁸ Trgovac je Jefrem, u ruci su mu mjerila lažna, milo mu je da èini krivo.

⁹ I govori Jefrem: baš se obogatih, stekoh blago, ni u kom trudu mom neæe mi naæi nepravde koja bi bila grijeh.

¹⁰ A ja sam Gospod Bog tvoj od zemlje Misirske, još æu ti dati da sjediš u šatorima kao o praznicima.

¹¹ I govoriæu preko proroka, i umnožiæu utvare, i dawaæu priæu preko proroka.

¹² Doista je Galad bezakonje, postaše sama taština; u Galgalu prinose junce na žrtvu, i oltari su im kao gomile kamenja po brazdama na njivi mojoj.

¹³ I Jakov pobježe u zemlju Sirsku, i Izrailj služi za ženu, i za ženu èuva ovce.

¹⁴ I prorokom izvede Gospod Izrailja iz Misira, i prorokom èuva ga.

¹⁵ Jefrem ga ljuto razgnjevi; zato æe ostaviti na njemu krv njegovu, i vratiaæe mu sramotu njegovu Gospod njegov.

13

¹ Kad Jefrem govoraše, bješe strah; bješe se uzvisio u Izrailju; ali se ogriješi o Vala, te umrije.

² I sada jednako griješe i grade sebi lijuæi od srebra svojega po razumu svojemu likove, koji su svi djelo umjetnièko, a oni govore za njih: ljudi koji prinose žrtve neka cjeluju teoce.

³ Zato æe biti kao oblak jutarnji i kao rosa koja u zoru padne, pa je nestane, kao pljeva, koju odnosi vjetar s gumna, i kao dim iz dimnjaka.

⁴ A ja sam Gospod Bog tvoj od zemlje Misirske, i Boga osim mene nijesi poznao, i osim mene nema ko bi spasao.

⁵ Ja te poznah u pustinji, u zemlji zasušenoj.

⁶ Imajuæi dobru pašu bijahu siti; ali èim se nasitiše, ponese se srce njihovo, zato me zaboraviše.

⁷ Zato æu im biti kao lav, kao ris vrebæu ih na putu.

⁸ Srešæu ih kao medvjedica kojoj uzmu medvjediæe, i rastrgaæu im sve srce njihovo i izješæu ih ondje kao lav; zvijerje poljsko raskinuæe ih.

⁹ Propao si, Izrailju; ali ti je pomoæ u meni.

¹⁰ Gdje ti je car? gdje je? neka te saèuva u svijem gradovima tvojim; gdje li su sudije tvoje, za koje si govorio: daj mi cara i knezove?

¹¹ Dadoh ti cara u gnjevu svom, i uzeh ga u jarosti svojoj.

¹² Svezano je bezakonje Jefremovo, ostavljen je grijeh njegov.

¹³ Bolovi kao u porodilje spopašæe ga, sin je nerazuman, jer ne bi toliko vremena ostao u utrobi.

¹⁴ Od groba æu ih izbaviti, od smrti æu ih saèuvati; gdje je, smrti, pomor tvoj? gdje je, grobe, pogibao tvoja? kajanje æe biti sakriveno od oèiju mojih.

¹⁵ Rodan æe biti meðu braæom svojom; ali æe doæi istoèni vjetar, vjetar Gospodnji, koji ide od pustinje, i usahnuæe mu izvor, i studenac æe mu zasušiti; on æe odnijeti blago od svijeh dragih zaklada.

¹⁶ Samarija æe opustjeti, jer se odmetnu od Boga svojega; oni æe pasti od maèa, djeca æe se njihova razmrskati i trudne žene njihove rasporiti.

14

¹ Obrati se, Izrailju, ka Gospodu Bogu svojemu, jer si pao svojega radi bezakonja.

² Uzmite sa sobom riječi, i obratite se ka Gospodu; recite mu: oprosti sve bezakonje, i primi dobro; i daæemo žrtve usana svojih.

³ Asirac nas ne može izbaviti, neæemo jahati na konjma, niti æemo više govoriti djelu ruku svojih: Bože naš; jer u tebe nalazi milost sirota.

⁴ Iscijeliæu otpad njihov, ljubiaæu ih drage volje; jer æe se gnjev moj odvratiti od njega.

⁵ Biæu kao rosa Izrailju, procvjetaæe kao ljiljan i pustiaæe žile svoje kao drveta Livanska.

⁶ Raširiæe se grane njegove, i ljepota æe mu biti kao u masline i miris kao Livanski.

⁷ Oni æe se vratiti i sjedjeti pod sjenom njegovijem, raðaæe kao žito i cvjetaæe kao vinova loza; spomen æe mu biti kao vino Livansko.

⁸ Jefreme, šta æe mi više idoli? Ja æu ga uslišiti i gledati; ja æu mu biti kao jela zelena; od mene je tvoj plod.

⁹ Ko je mudar, neka razumije ovo; i razuman neka pozna ovo; jer su pravi putovi Gospodnji, i pravednici æe hoditi po njima, a prestupnici æe pasti na njima.

Sveta Biblija
The Holy Bible in Serbian (Latin alphabet),
translated by Vuk Karadžić and Đura Daničić

Public Domain

Language: srpski jezik (Serbian)

Translation by: Vuk Karadžić, Đura Daničić

Vuk Karadžić translated the New Testament of the Bible in Serbian, publishing it in Vienna in 1847. Đura Daničić assisted Karadžić in that work, and later added an Old Testament translation, published in Belgrade in 1865. This copy was brought to you by eBible.org.

2018-11-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Dec 2023

b8f62a27-62f9-583b-a831-9166bce7ae27